

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D., JUDr. Jakuba Camrdu Ph.D., JUDr. Marie Turkové a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **A. M.**, zastoupeného Mgr. Daliborem Šamanem, se sídlem Fibichova 218, Mělník, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 2. 2008, č. j. OAM-685/VL-07-K04-2006, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 5. 2008, č. j. 32 Az 15/2008 – 14,

### t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Zástupci stěžovatele Mgr. Daliborovi Šamanovi, advokátovi se sídlem v Mělníku, Fibichova 218, **se** odměna za zastupování **nepřiznává.**

### O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), kterým byl dle ustanovení § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) odmítnut žalobu stěžovatele na přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 2. 2008, č. j. OAM-685/VL-07-K04-2006. Tímto rozhodnutím žalovaný neudělil stěžovateli mezinárodní ochranu dle ustanovení § 12, § 13, §14, §14a a §14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky (dále jen „zákon o azylu“).

Kasační stížnost byla krajským soudem předložena dne 23. 10. 2008 Nejvyššímu správnímu soudu.

Podáním datovaným dne 23. 10. 2008 doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 31. 10. 2008 vzal stěžovatel podanou kasační stížnost zpět, a to z důvodu změny osobních poměrů.

Vzhledem k tomu, že projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzoval pochybnosti, Nejvyšší správní soud usnesením řízení v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. zastavil.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3, podle kterého nemá při zastavení řízení žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Stěžovateli byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). V dané věci však Nejvyšší správní soud zástupci stěžovatele odměnu za zastupování nepřiznal, neboť z obsahu soudního spisu vyplývá, že žádný úkon právní služby, za který náleží odměna dle § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, nevykonal. Z předloženého spisu je naopak zřejmé, že v projednávané věci neproběhla první porada se stěžovatelem ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu. Jak již tento soud judikoval, úkon podle výše citovaného ustanovení advokátního tarifu v sobě zahrnuje určitý provázaný soubor dílčích činností advokáta při převzetí případu a přípravě zastoupení, zejména pak takové činnosti jako úvodní pohovor se zastoupeným a seznámení se s případem, čítaje v to i studium relevantních podkladů, včetně těch, které jsou obsaženy v soudním spise. Takový úkon není pouhé převzetí obálky s usnesením ustavujícím advokáta zástupcem nemajetného účastníka.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. listopadu 2008

JUDr. Ludmila Valentová  
předsedkyně senátu